

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215820
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814215820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti o maloletú T. X., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v F., dieťa rodičov: matky F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - W., T. XXX/X a otca H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, o zníženie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. januára 2015 č.k. 10P/47/2014-42 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej T.. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že hoci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od času, kedy bola otcovi naposledy upravovaná vyživovacia povinnosť k maloletej, došlo k ďalšej zmene pomerov na jeho strane v jeho neprospech, túto zmenu nie je možné považovať za odôvodňujúcu ďalšie zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že dôvodom skončenia pracovného pomeru otca, a teda aj k zníženiu jeho zárobku došlo dohodou podľa § 60 Zákonníka práce, pričom táto dohoda bola uzavretá výlučne na podnet otca z dôvodu hľadania lepšej platenej práce v mieste trvalého pobytu. Dobrovoľným ukončením zamestnania sa tento vzdal svojho pravidelného príjmu, z ktorého zabezpečoval vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa. Takéto rozhodnutie otca súd posúdil za nezodpovedné vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti, ktorá už v tom čase bola nižšia ako pôvodne určená. Súd prvého stupňa pritom konštatoval, že otcovi dieťaťa nebránili žiadne okolnosti, aby si najprv našiel nové zamestnanie v blízkosti svojho okolia a až následne skončil pracovný pomer u existujúceho zamestnávateľa. Za situácie, keď potreby dieťaťa sú vyššie ako v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia a matka maloletej je stále evidovaná ako nezamestnaná a jej zdrojom sú len dávky v hmotnej núdzi a rodinné prídavky súd dospel k záveru, že nie je možné akceptovať ďalšie zníženie vyživovacej povinnosti otca, ktorý navyše podľa vyjadrenia matky má dlh na výživnom okolo 800,- eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že zo zamestnania neodišiel dobrovoľne, ani v záujme špekulácie kvôli zníženiu vyživovacej povinnosti, ale po dohode so zamestnávateľom, nakoľko nemal pre neho zamestnanie v okolí jeho bydliska. Pokiaľ mu to jeho príjem umožňoval, vyživovaciu povinnosť si plnil riadne, ale z dôvodov zmeny jeho pomerov mu to jeho príjem ďalej neumožňuje. Nakoľko jeho príjem bol stále nižší, tak sa snažil posielat' aspoň nejakú čiastku a vyživovaciu povinnosť nezanedbávat'. Taktiež sa snaží platiť exekúcie, ktoré má z bývalého manželstva, ale bohužiaľ jeho bývalá manželka nemá záujem podieľať sa na spoločnom splácaní. Rozviazaním pracovného pomeru a zaevidovaním sa na úrade práce získal podporu v nezamestnanosti a vyživovaciu povinnosť si plnil i naďalej, i keď nie v plnej výške. V súčasnosti si hľadá zamestnanie, čo v dnešnej dobe

je veľký problém. Súdu prvého stupňa vytykal, prečo neprihliada aj k pomerom matky maloletej, ktorá roky nepracuje a ani počas ich manželstva nikdy riadne nepracovala a neprispievala na domácnosť. Vzhľadom na uvedené mal súd prvého stupňa dostatočne preukázané splnenie podmienok na zníženie vyživovacej povinnosti. Ďalej uviedol, že má pocit, že zákonná sudkyňa bola voči nemu zaujatá, pretože ešte sa ani len nezačalo pojednávanie, iba sa predstavil a sudkyňa sa mala hneď vyjadriť, že aj tak mu výživné nezníži.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec maloletej nemá a ani nemal záujem plniť svoju vyživovaciu povinnosť a tiež nemá záujem stretávať sa so svojou dcérou, ktorej ani netelefonuje. Na výživnom otec maloletej dlhuje sumu 1.030,- eur. Poukázala na skutočnosť, že otec maloletej tvrdil na súde, že nemá príjem na to aby platil výživné, ale napriek tomu dňa 04.03.2015 vyplatil v plnej sume úver, ktorý mal vo výške 4.258,83 eur, čo preukazuje vyúčtovaním exekučného konania sp. zn. Ex37/240/2014.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a žiadal rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa rozhodol v návrhu otca na zníženie výživného voči maloletej správne a v súlade s ust. § 78 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku aj cituje.

Z ust. § 78 Zákona o rodine vyplýva, že súd má možnosť zmeniť súdne rozhodnutia alebo dohody o výživnom v prípade zmeny pomerov. Podľa súdnej praxe zmena sa musí týkať podstatnej okolnosti, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila výšku výživného v predchádzajúcom rozhodnutí. Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia, keďže plynutím času môže nastať zmena pomerov ako na strane osoby oprávnenej pre výživné (nárastom odôvodnených potrieb) v dôsledku pribúdajúceho veku alebo zmeny typu školy, ktorú navštevuje, prípadne na strane osoby povinnej výživné platiť (zníženie alebo zvýšenie príjmu, zmena iných osobných a majetkových pomerov).

V prejednávanej veci mal súd prvého stupňa za preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej znížená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/13/2014-37 zo dňa 22.05.2014, právoplatným dňa 15.07.2014 zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 70,- eur mesačne od 01.06.2014. Dôvodom pre zníženie vyživovacej povinnosti otca bol v tom čase pokles jeho príjmu, keď otec síce zostal pracovať u toho istého zamestnávateľa, ale jeho príjem sa znížil o diéty, ktoré v čase prechádzajúceho rozhodovania o výživnom poberal. V tom čase bol otcov priemerný zárobok zistený v sume 337,85 eur, za

obdobie od marca 2014 do februára 2014, v mesiaci marec 2014 v sume 295,35 eur a v mesiaci apríl 2014 v sume 309,42 eur. Matka bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, poberala dávky v hmotnej núdzi v sume 36,30 eur mesačne.

Od tohto rozhodnutia o znížení vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov na strane otca v tom, že otec sa stal nezamestnaným. Súd prvého stupňa zistil, že otec dňom 23.06.2014 rozviazal pracovný pomer u svojho zamestnávateľa dohodou podľa § 60 Zákonníka práce bez udania dôvodu. Dopytom na zamestnávateľa otca zistil, že pracovný pomer bol skončený dohodou z iniciatívy zamestnanca, pričom tento ako dôvod uviedol, že si chce nájsť lepšie platenú prácu v mieste trvalého pobytu, prípadne v jeho blízkosti. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny L. súd zistil, že od 24.06.2014 je otec maloletej evidovaný ako nezamestnaný, naposledy mu podpora v nezamestnanosti bola vyplatená v mesiaci december 2014 v sume 167,- eur. Otec žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, vlastní 25

ročné motorové vozidlo, okrem maloletej nemá iné vyživovacie povinnosti. Matka maloletej je naďalej evidovaná ako nezamestnaná a poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 150,- eur mesačne. Zúčastňuje sa aktivačných prác. Maloletá je žiačkou ôsmeho ročníka základnej školy a oproti času predchádzajúceho súdneho rozhodnutia je o pol roka staršia.

Je tak nepochybné, že od času posledného súdneho rozhodovania o výživnom došlo k zmene pomerov, a to najmä na strane otca, ktorý sa stal nezamestnaným, ktorý dôvod by bol nepochybne dôvodom pre zníženie výživného v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvého stupňa však správne vychádzal z ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, keď dospel k záveru, že napriek tejto preukázateľnej zmene pomerov na strane otca nie je možné vyživovaciu povinnosť otca k maloletej znížiť, a to z dôvodu, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu svojho zamestnania, z ktorého mohol vyživovaciu povinnosť plniť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine v sebe zakotvuje tzv. princíp potenciality, čo znamená, že pokiaľ je v konaní preukázané, že osoba povinná vyživovaciu povinnosť sa vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, súd pri rozhodovaní o výživnom vychádza z jeho predchádzajúceho príjmu. Je totiž prvoradou povinnosťou najmä rodičov starať sa o výživu svojich maloletých detí a rodičia sa musia správať zodpovedne tak, aby si túto vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom mohli plniť.

V preskúmvanej veci bolo v konaní preukázané, že otec z vlastnej iniciatívy rozviazal pracovný pomer, z ktorého dosahoval pravidelný príjem, z ktorého mohol plniť vyživovaciu povinnosť k maloletej a stal sa tak nezamestnaným, je v súčasnej dobe bez príjmu. Takéto správanie sa otca súd prvého stupňa správne označil ako nezodpovedné vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti a správne poukázal na to, že otec si mal najskôr nájsť nové zamestnanie, ak si ho chcel hľadať v blízkosti svojho bydliska a až následne skončiť pracovný pomer u existujúceho zamestnávateľa, aby si dovedy mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Keďže otec maloletej sa bezdôvodne vzdal svojho výhodnejšieho príjmu, nemôže byť toto dôvodom pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Pokiaľ otec maloletej v odvolaní vyslovil pocit, že zákonná sudkyňa bola voči nemu zaujatá, o tejto jeho námietke odvolací súd podľa ust. § 16 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval, pretože táto námietka jednak nemala náležitosti námietky zaujatosti v zmysle ust. § 15a ods. 3 O.s.p. a jednak táto námietka bola otcom vznesená až v odvolaní, potom, čo už bolo konanie pred súdom prvého stupňa skončené. Keďže odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu je vec právoplatne skončená a namietaný sudca už v tejto veci nebude ďalej konať.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.